

Situaci lidí bez přístřeší se zlepšuje

Město Hodonín našlo cestu, jak smysluplně řešit situaci osob bez přístřeší. Na tuto problematiku se zaměřili dva sociální pracovníci, kteří za dobu téměř dvou let dokázali pomoci těmto osobám s nalezením bydlení, zaměstnání, navázání kontaktů s rodinou, zajištěním léčby apod. Situace s osobami bez domova se tak v Hodoníně viditelně zlepšila.

Občané se mnohdy ptají, jak je to s bezdomovci v našem městě. Zeptali jsme se proto sociálních pracovníků Městského úřadu Hodonín Mgr. Alžběty Vrbíčkové a Mgr. Milana Jandy.

Jak se stane z člověka bezdomovec?

Na tuto otázku existuje spousta různých odpovědí. U někoho je to ztráta zaměstnání a tím vzniká platební neschopnost hradit bydlení a ostatní nutné výdaje. Na to navazuje zadluženost, půjčky na nevýhodné úroky, které ve většině případů končí exekucí a v neposlední řadě ztrátou bydlení. Dále to mohou být neshody s partnerem, závislost na návykových látkách a opuštění společné domácnosti. Takový člověk pak končí na ulici i z důvodu nedostatku informací, protože např. neví, že mu může pomoci stát a to zejména úřady práce nabídkou zaměstnání nebo poskytnutím finanční pomoci.

Oni vážně spí na ulici?

V některých případech ano. I to má samozřejmě své důvody. Většinou to jsou lidé, kteří mají rádi svobodu. Někomu zase nevyhovuje větší společnost lidí na ubytovně nebo dodržování ubytovacího řádu. Někteří se nechtějí přizpůsobit řádu a povinnostem, např. dodržování stanovených návštěv na úřadech práce. Díky tomu dochází k sankčnímu vyřazení a nevzniká tak nárok na dávky hmotné nouze. Nemá možnost si zaplatit pobyt na ubytovně, noclehárně případně v azylovém domě.

Kam se chodí koupat?

Někdo využívá kamarádů, známých i rodiny. Jiní využijí služeb denního centra, které nabízí možnost okoupat se, oprat si své osobní věci nebo jim nabídnou nové oblečení ze svého šatníku.

Kde berou peníze?

Velmi dobrá a zároveň záhadná otázka. Většina osob je zaevidována na ÚP a pobírají dávky hmotné nouze. Tato dávka je ještě rozdělena na finanční hotovost a stravenky, za které si mohou nakoupit jídlo, oblečení, drogerii nebo léky. Ti, kteří nemají tyto dávky a jsou bez finančních prostředků, si vždy nějak poradí. Mají kamarády, se kterými tráví

Problematiku osob bez přístřeší řeší terénní sociální pracovníci městského úřadu

společně čas a konzumují alkohol. Na ten si vyžebrají nebo občas jdou na nějakou nárazovou brigádu. A pak jsou ti, co vůbec nepracují a přesto na alkohol mají.

Jsou nebezpeční, máme se jich bát?

Ve většině případů nejsou. I když jsou někdy hluční, opilí, tak se s nimi dá komunikovat. Tito lidé jsou naopak dost často terčem útoků různých skupin, které je zbijí a okradou o osobní doklady a o to málo, co s sebou mají.

Jsou všichni stejní?

Ne, nejsou. Každý je jiný, každý z nich má své problémy. Někdo vyhledá pomoc a snaží se svoji situaci řešit. Někteří nic neřeší a až jsou kolikrát na úplném dně, pak si uvědomí, že dál už svoji situaci sami nezvládnou. Teprve pak přijmou tzv. pomocnou ruku.

Proč se o ně nepostará rodina?

Rodina se zpočátku snaží postarat, ale po několika zklamáních už nemají sílu ani chuť pomáhat. Většinou je pro tuto osobu vždy přednější alkohol a kamarádi než jeho blízcí.

Proč nepracují?

Většinou je to z důvodů exekucí, které by museli splácet a z výplaty, by jim zbylo minimum. A za to oni pracovat nechtějí. Proto raději pracují bez smlouvy tzv. na černo. Dalším důvodem proč nepracují, je to, že při dlouhodobé nezaměstna-

nosti ztratili pracovní návyky a zodpovědnost vůči sobě. Nechce se jim brzy ráno vstávat, mít nějaké povinnosti a žít běžným způsobem života. Mnoho z nich díky svému zdravotnímu stavu ani nezvládne jít někam, kde by pracovali v kuse 12 nebo i 8 hodin.

Proč sedí celý den na lavičkách a u nádraží?

Ve většině případů jsou to lidé z ubytoven, kteří si tam přijdou popovídat. Nemají práci, tak svůj volný čas vyplňují tímto způsobem. Pokud se tam objeví nová osoba, kontaktujeme ji, zjistíme její potřeby a nabídneme jí pomoc a spolupráci.

Je pravda, že bezdomovci jsou osoby bez vzdělání?

Ne, tak to není. Bezdomovcem se opravdu může stát kdokoliv. Vzdělání není vždy důležité. Jsou zde bezdomovci s vysokoškolským titulem nebo bývalí podnikatelé.

Jak jim pomáháte?

Lidem bez domova nabízíme pomoc při jednání s úřady, např. zaevidování na Úřadu práce, pomoc při žádosti o dávky hmotné nouze, vyřizování invalidního nebo starobního důchodu, dále jim pomáháme hledat vhodné ubytování na ubytovnách nebo je směřujeme na služby, které jim mohou pomoci jako je Denní centrum s noclehárnou nebo

Kontaktní adiktologické centrum Ob-
lastní charity Hodonín.

Pomáháme jim při nepříznivém zdra-
votním stavu, hledáme praktické lékaře,
zařizujeme hospitalizaci v nemocnici
nebo ve specializovaných zdravotnic-
kých zařízeních. Konzultuj s námi své
problémy s financemi, půjčkami a dluhy.

Doprovázíme je na jakékoliv úřady
nebo k lékaři. Navštěvujeme je v jejich
přirozeném prostředí a hlídáme, aby si
plnili své povinnosti vůči Úřadu práce
nebo vůči jiným institucím. Pomáháme
jim, pokud to jde, znovu obnovit kontakt
s rodinou.

Spolupracujeme také s okolními obce-
mi, kde se také nachází lidé v nepříznivé
sociální situaci.

Pro mnohé z nich jsme jediné blízké
osoby, které mají a které jim pomáhají.

Jaké jsou výsledky vaší práce?

Práci terénních sociálních pracovníků
děláme od března 2017. Od té doby jsme
navázali spolupráci se 107 lidmi v nepří-
znivé sociální situaci. Ne všichni jsou
lidé bez domova.

V počátcích naší práce bylo v Hodoní-
ně cca 45 osob bez přístřeší. K dnešnímu
dni se toto číslo zmenšilo na 2 lidi, kteří
jsou opravdu na ulici. Dalších 8 chodí na
noclehárnu. Tato čísla jsou pohyblivá
podle toho, zda se podaří najít volné
místo na ubytovně a dosáhnou na dávky
hmotné nouze.

Díky spolupráci s námi se povedlo
jednoho klienta po třech letech na ulici
ubytovat v sociálním bytě. Klientka, kte-
rá byla na ulici 4 roky, si s naší podporou
našla bydlení a udělala kurz pracovníka
v sociálních službách a pomáhá pečovat
o lidi, kteří mají zdravotní problémy, ale
není nikdo, kdo by se o ně staral. Podaři-

lo se také jednoho klienta zaměstnat pod
Městským úřadem jako správce parku.

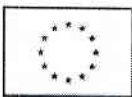
Stává se, že někomu pomůžete, za-
členíte zpět do života a on se vrátí zpět
v ještě horším stavu než dříve. Taková
klientka se nakonec opět vzchopila,
podařilo se navázat a obnovit kontakt
s rodinou. Nyní je zpět v místě trvalého
bydliště a již půl roku pracuje a abstinu-
je. Jednou za měsíc nás přijede navštívit,
abychom viděli, jak se jí dobře daří.

Téměř se všemi klienty jsme stále
v kontaktu a mohou se na nás kdykoliv
se svým problémem obrátit. Někteří
klienti potřebují jen „popostrčit“, jiní
potřebují téměř každodenní dohled
a kontrolu. S každým je sociální práce
jiná.

Jak můžeme těmto lidem pomoci?

Máte-li doma nějaké oblečení nebo boty,
které již nenosíte, můžete je přinést na
denní centrum Charity – ul. Svatopluka
Čecha 4a. Pokud takového člověka
potkáte, nedávejte jim žádné peníze,
ale nasměrujte je na Městský úřad, od-
bor sociálních věcí a školství či Denní
centrum Charity, kde jim pomohou
odborníci.

*Bc. Michaela Klepáčová,
vedoucí odboru sociálních věcí
a školství*

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

**PROJEKT „PODPORA SOCIÁLNÍ PRÁCE
V OBCI S ROZŠÍŘENOU PŮSOBNOSTÍ
HODONÍN“ JE SPOLUFINANCOVÁN
Z PROSTŘEDKŮ ESF PROSTŘEDNICTVÍM
OPERAČNÍHO PROGRAMU ZAMĚSTNA-
NOST A STÁTNÍHO ROZPOČTU ČR.**

Lokalita, kde bezdomovci pobývají, jsou často plné odpadu

Město si připomene 850 let od první písemné zmínky o hodonínském hradu

Návrat do roku 1169 slibuje právě
vydaný reprezentativní nástěnný
kalendář města Hodonína pro příští
rok. V roce 2019 si připomeneme
850 let od první písemné zmínky
o hradě Hodonín. Hrad, později
zámek, dlouho tvořil nepřehlédnu-
telnou dominantu města a přilehlého
okolí. První zmínka o jeho existenci
pochází již z roku 1169.

Podrobný osud hradu v jednotli-
vých příbězích doplněných fakto-
grafickými údaji a historickými foto-
grafiemi nabízí 12 stran nástěnného
kalendáře. Nahlédněte na nejstarší
podobu zámku a zároveň nejstarší
pohled na město, začtěte se, co se
stalo se zámkem, když se stal majet-
kem císařské rodiny. Tipněte si, kdy
sem byla umístěna tabáková továrna
a do kdy vydržela tabáková výroba?

Texty kalendáře připravil historik
Mgr. Peter Futák, vedoucí poboč-
ky Městského muzea Veselí nad
Moravou. Autor sbíral ze zdrojů
Masarykova muzea v Hodoníně, ze
záznamů Moravského zemského
archivu a také z publikace „Hodonín,
dějiny města do roku 1948“. Podobu
graficky zpracovala Bc. Hana Raku-
sová, která okomentovala koncept
kalendáře slovy: „Kalendář bude
působit jako stará kronika. Kronika,
kterou si otevřete a je plná příběhů
a informací o hradu, o němž jste
netušili, že v Hodoníně někdy stával.
Každý měsíc a příběh bude doplněn
malbami a perokresbami.“ Nástěnný
kalendář je v prodeji za 179 Kč v In-
formačním centru města Hodonína,
Národní třída 36 a v knihkupectví
paní Dvořákové na Národní třídě 21.

*Kamila Vachová,
odbor kanceláře starosty
a místostarostů,
oddělení vnějších vztahů*